

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate „Banca de Economii” SA, Bîrca Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014 în cauza penală în privința lui

Mansurov Vitalie Alexandru, născut la 02 februarie 1978, originar și domiciliat în or.Edineț, str.M.Kogălniceanu 9.

Termenul examinării cauzei:

1. 12.08.2013 - 03.03.2014 - prima instanță,
2. 17.04.2014 - 02.07.2014 - instanța de apel,
3. 09.09.2014 - 15.12.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 03 martie 2014, Mansurov Vitalie a fost condamnat în baza art.335 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de gestionare comercială pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Mansurov Vitalie, activînd în funcția de administrator la SC „Mavicom-Sord” SRL, adresa juridică or.Edineț, str.Testimițeanu 14, acționînd în mod intenționat, folosind situația de serviciu în interes material și personal, la 12 noiembrie 2007, a încheiat cu „Banca de Economii” SA, filiala Edineț, în persoana directorului L.Ganușciac, contractul de gaj nr.89, prin care în scopul garantării obligațiunii de rambursare a creditului în valoare de 1000000 lei obținut de către SC “Mavix-Plus” SRL, a cărei fondator și administrator este tot el, în temeiul contractului de credit nr.89 din 12 noiembrie 2007 cu „Banca de Economii” SA filiala Edineț, a gajat bunuri în valoare de 453369 lei, o parte din care ulterior, prin încălcarea art.52 alin.(3) din Legea cu privire la gaj, care prevede că debitorul gajist nu are dreptul să dispună cu titlu oneros sau gratuit de bunurile gajate dacă contractual nu prevede altfel, art.477 alin.(3) Cod civil, care prevede că debitorul gajist nu este în drept să înstrăineze bunurile gajate și pct.2.1.1. al contractului de gaj nr.89 din 12 noiembrie 2007, care prevede că debitorul gajist se obligă să nu înstrăineze bunurile gajate fără aprobarea scrisă a băncii, la 30 septembrie 2010, conform facturii fiscale seria MZ nr.2539768, a înstrăinat către persoana fizică Mansurov Alexandru, care este tatăl său, precum și unul din fondatorii “Mavicom-Nord”, 5 dormitoare “Verona”, 8 dormitoare “Modern”, 23 sufragerii „Europa”, 10 fotolii „Nada”, 3 baruri “Tina”, un bar „Madalina”, bunuri în

valoare totală de 306169 lei, prejudiciind astfel interesele creditorului "Băncii de Economii" SA, filiala Edineț, prin imposibilitatea rambursării creditului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul M.Sidorenco în numele părții vătămate SA "Banca de Economii", care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Mansurov să fie condamnat în baza art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal, invocând că prima instanță a făcut o încadrare juridică greșită a acțiunilor inculpatului și a aplicat eronat principiul individualizării pedepsei, prin ce acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, materialele cauzei conțin suficiente probe care confirmă vinovăția acestuia în înstrăinarea bunurilor gajate de către inculpat cu depășirea atribuțiilor de serviciu, prin ce părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 306169 lei, ce constituie urmări grave.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014, a fost admis apelul avocatului în numele părții vătămate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Mansurov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.335 alin.(1¹) Cod penal (în redacția Legii din 25.02.2014), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de gestionare și administrare comercială pe un termen de 2 ani.

Instanța de apel a constatat că, reieșind din modificările operate în art.335 Cod penal prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, și prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, care prevede că legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, acțiunile inculpatului V.Mansurov urmează a fi reîncadrate din prevederile art.335 alin.(3) lit.b) în cele ale art.335 alin.(1¹) Cod penal, deoarece legea penală nouă ameliozează situația inculpatului, care a comis infracțiunea pînă la intrarea legii date în vigoare.

Totodată, instanța de apel a constatat că, potrivit art.126 alin.(1) Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrate (înstrăinate), care la momentul infracțiunii depășește 5000 unități convenționale de amendă, suma totală a bunurilor gajate, ce au fost înstrăinate de către inculpat cu depășirea atribuțiilor de serviciu, constituie 306169 lei, ce depășește 5000 unități convenționale, astfel în acțiunile inculpatului se conțin indiciile calificative de cauzare a urmărilor grave.

La numirea pedepsei, Colegiul penal a ținut cont de gravitatea și gradul de pericol social a infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei, de prevederile art.61, 75 Cod penal, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, circumstanțe care permit aplicarea pedepsei fără izolarea lui de societate, considerînd că reeducarea și corijarea acestuia este posibilă cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă, pedeapsă care este echitabilă faptelor comise.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar reprezentantul părții vătămate SA "Banca de Economii" V.Bîrca care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa închisorii, invocînd că cea stabilită este greșit individualizată în raport cu prevederile legale, fiind prea blîndă, care nu va contribui la corectarea inculpatului și restabilirea echității sociale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.10) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Mansurov în baza art.335 alin.(1^b) Cod penal, și, critică hotărîrea dată numai referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului de instanța de apel, invocînd că aceasta este prea blîndă și nu va contribui în măsură deplină la atingerea scopurilor pedepsei penale și echității sociale.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art.335 alin.(1^b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat V.Mansurov, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului V.Mansurov, instanța a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor grave, de circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării vinovatului, ajungînd la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă. Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Astfel, instanța de recurs constată că careva erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de

drept, care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.414-417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În atare situație, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate SA ”Banca de Economii”, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate „Banca de Economii” SA, Bîrca Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iulie 2014, în cauza penală în privința lui Mansurov Vitalie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun